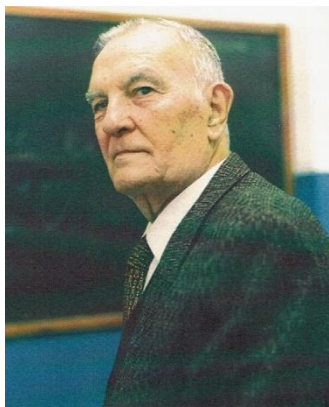

Aula MariaRúbies INFORMA

Full informatiu nº 31
novembre del 2017

- 1. Editorial.**
- 2. Fòrum de l'Aula.**
 - 2.1 Aula d'Extensió Universitària Ramon Juncosa:
 - 2.1.1 *"Professor Ignasi Moreta"*
 - 2.2 Aula Sènior:
 - 2.2.1 *Emocions compartides*
 - 2.3 Escoles del nostre país
 - 2.3.1 *Col·legi Miró del Poble Nou*
 - 2.4 Mestres de casa nostra
 - 2.4.1 *Josep Oliveras i Cama*
 - 2.5 Dones universals
 - 2.4.1 *Raquel Meller*
 - 2.6 Punt de vista
 - 2.4.1 *Jaume Sarramona*
- 3. Museu virtual de la Pedagogia.**
 - 3.1 Document 19
 - 3.1.1 *"Contrast"*
- 4. L'Aula recomana**
 - 4.1 Llibres
 - 4.1.1 *"Cant Espiritual"*
 - 4.1.2 *"Memòries heterodoxes d'un inspector d'ensenyament"*
- 5. L'Aula informa**
 - 5,1 L'apunt

Aquest article l'escric en homenatge al meu pare Magí Miró i Urpí, que fou el fundador de l'Acadèmia Miró l'any 1948. Nascut en una masia de les Peces, terme d'Albinyana (Tarragona), des de ben jove ja ajudava a la mestra del seu poble i quan finalitzava la seva feina a la vinya, agafava la bicicleta per anar a casa del capellà a aprendre llatí.

Estudià magisteri a Tarragona i de seguida que va acabar la carrera va venir al barri del Poblenou a treballar a l'Acadèmia Solanas. Molt aviat va trobar una planta baixa que havia estat destinada a una lleteria i amb quatre taules inicià l'Acadèmia que avui porta el seu nom. Un mestre "de guix i pissarra" com deia ell, d'una vocació incansable, molt exigent amb els seus deixebles, aconseguí un gran prestigi en el "barri del tomàquet", com deia el meu avi.

Un barri envoltat de camps de conreu, frontera amb el barri del Besòs, amb algunes petites cases on vivien famílies molt humils.

Magí Miró, l'any 1950 va trobar un solar en el carrer Cristóbal de Moura i bastir la base del que avui és el Col·legi Miró. El primer pis de l'escola li va servir per formar una família, ja que l'any 50 va venir a treballar una noia que era parvulista i es deia Srta. Lolita, que per l'atzar de la vida, s'hi quedà per sempre i esdevingué la meva mare.

Un record i un agraïment també per tots els Mestres, en majúscules, que han passat per l'escola des del seu naixement i que han contribuït al Projecte dels meus pares, i ara també, de la meva esposa i meu. I a gairebé cinc generacions d'alumnes que han confiat en el nostre Ideari. Entre tots hem aconseguit de fer una escola digne i de qualitat. Una escola sobretot familiar. Sempre cuidant l'alt nivell educatiu i la bona presentació en tots els treballs, tal com insistia el meu pare.

I no oblidéssim la bona cal·ligrafia, que era importantíssima en aquella època, tant si era lletra anglesa, com redondilla o gòtica. Per això cada matí jo veia al meu pare vestit amb un "guarda-polvo" i un setrill de tinta blava a les mans, omplint els tinters de plom, que hi havia en uns forats d'aquelles taules llargues de fusta.

A tall d'anècdota, vull recordar que en el lloc on està ubicat el pati de l'escola, durant la guerra civil hi havia una casa de cinc pisos que els avions van bombardejar i només es va salvar un nadó que va perdre un dit de la mà i que fou un dels primers alumnes del meu pare.

I tornant a la meva mare, he de dir que a més d'haver ensenyat a llegir a tantes generacions, una de les seves grans habilitats era el dibuix artístic. Molts alumnes recorden encara, aquelles obres d'art espectaculars que posava cada dissabte a la pissarra, amb guixos de colors.

Una de les tradicions que encara manté la nostra escola i que és un signe diferenciador de la nostra identitat són els títols, que abans es feien diàriament i amb tinta xinesa de colors.

Com a bon amant de les matemàtiques, el pare se sentia orgullós del Càlcul mercantil i del posterior examen a l'Acadèmia Pràctica on se'ns lliurava un diploma molt especial.

Com que una de les passions que va exercir, era fer d'àrbitre, havia tingut un equip de futbol i un de bàsquet.

I ara fa trenta-vuit anys, el que us escriu, un jove de dinou anys, poeta, va finalitzar magisteri i s'incorporà a l'escola amb moltes ganes d'innovar. Només entrar, vaig realitzar obres de teatre, treball globalitzat, similar al que avui seria treballar per projectes, vaig potenciar la lectura i la literatura, i sobretot que els nens i nenes fossin capaços d'escriure poesia i narrativa.

D'aquest darrer aspecte n'estem molt orgullosos ja que els nostres alumnes han aconseguit premis i publicacions molt destacables. Trenta anys publicant en els Jocs Florals de Perpinyà, a Poesia en Acció treballant els valors humans, diverses convocatòries guardonats a l'Ajuntament de Barcelona, per posar alguns exemples.

Donat que la majoria d'alumnes són castellà-parlants i l'escola ha fet un treball molt intens per la llengua, el Sr. Bartomeu Palau ens va donar a conèixer els Premis Baldiri Reixach, ens hi vam presentar i vam aconseguir aquest reconeixement del qual ens sentim molt satisfets.

L'any 1984, el President de la Generalitat ens va lliurar els Premis de programació d'Història de Catalunya, del Mil·lenari, de poesia per a mestres i de teatre per a nens i nenes.

Una de les fites que més em satisfà, és comprovar que aquella llavor poètica que vaig sembrar fa anys, avui ha donat fruit en alguns dels meus deixebles, que s'han convertit en escriptors reconeguts. Un goig saber que l'alumne ha superat al mestre en escriure.

Actualment seguim mantenint allò que ens va ensenyar el meu pare i la meva mare; un bon nivell de matemàtiques, molta cura en la cal·ligrafia i l'ortografia, dibuixos molt treballats i sobretot, allò que avui en diem la cultura de l'esforç i la bona educació.

Tal com diuen alguns pedagogs quan parlen d'innovació: allò que funciona, procurar millorar-ho però no canviar-ho radicalment. I així ho hem fet, i els resultats acadèmics ens ho demostren.

Però com que som en el segle XXI i l'escola és ben viva i volem formar als nostres alumnes pels nous reptes que els esperen i per això, no deixem d'avançar .

Un bon exemple és l'experiència que hem incorporat en els darrers tres anys: La Ràdio a l'escola, un projecte de projectes com l'he anomenat.

Hem apostat moltíssim per la música, aconseguint que els alumnes tinguin un gran interès en tocar la flauta des de P-5 i vulguin assajar fins i tot a l'hora del pati i del menjador.

Com que la llengua estrangera que ens va ensenyar el meu pare era el francès, els nens i nenes de cinquè i sisè n'aprenen, tot i que hem apostat fort per l'anglès des de P-3 en les matemàtiques, la plàstica, l'educació física i en el menjador.

Tot i que ja fa uns quants cursos que organitzem els padrins de lectura i la lectura a l'aire lliure, enguany és el tercer curs que tenim la formació del professorat en l'àmbit de la LEC i això ho recomano notablement. Ha estat un abans i un després en l'interès per la lectura, puntal bàsic de tot aprenentatge.

Els BITS d'intel·ligència han aportat a Infantil i Cicle inicial un nivell més gran d'atenció i concentració dels infants, sense oblidar les eines TIC , imprescindibles en l'actualitat, des de P-3.

De fet, resumir tot el que es fa en una escola el dia a dia, donaria per omplir molts fulls, però no m'agradaria acabar sense recordar activitats molt reeixides, com pot ser gaudir en l'hort urbà, a la piscina , o aprenent sevillanes per posar exemples més lúdics.

El treball de les emocions, els valors educatius i humans sempre hi són presents en el nostre currículum.

Som una escola inclusiva i fins i tot a nivell personal, he col·laborat amb dos llibres per sensibilitzar sobre l'autisme. Una satisfacció més és el fet d'haver engegat uns "Seminaris de pares" impartits pel psicòleg del centre.

Actualment,pares,mestres i alumnes participem en el projecte Mediacorp: Publicitat,infants i imatge corporal;organitzat per la Universitat Pompeu Fabra, Universitat de Madrid i Sevilla.

Abans de finalitzar voldria recordar una persona que porta el magisteri i la pedagogia a la sang,que sempre ens ha ajudat i assessorat sense gairebé ni demanar-li. M'estic referint a l'estimada Margarida Muset. Des d'aquí una forta abraçada.

I afegir, que la nostra escola que s'ha adaptat a tots els canvis que hi ha hagut al llarg de 70 anys, avui té una força imparable i un futur esperançador perquè hem incorporat aquest curs un nou fitxatge que és la meva filla Mar i Cel Miró,a l'Educació Infantil. Estic convençut que el meu pare,el fundador, n'estaria ben orgullós.

I a l'Àmbit Maria Corral, agrair-li de tot cor l'oportunitat que ens ha donat al Col·legi Miró de poder aportar modestament algunes de les nostres vivències i experiències que hem anat acumulant al llarg d'aquestes dècades.

Als mestres,educadors i monitors del nostre centre, donar-los les gràcies per lliurar cada dia l'ànima sencera, amb el noble objectiu de fer més feliços als infants. De ben segur , que quan siguin adults, recordaran amb dolça nostàlgia aquests anys viscuts intensament a la nostra l'escola.

Eduard Miró Saladrigas

Director del centre